

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

Dėl įdarbinimo pagrindo

40. toliau ir labiau siekti geresnės lyčių pusiausvyros, tinkamai atsižvelgiant į nuopelnus ir kompetencijas; pabrėžti, kad svarbu užtikrinti pusiausvyrą delegacijų vadovų ir kitais valdymo lygmenimis; taikyti pereinamojo laikotarpio priemonės ir rengti veiksmų planą, kuris apimtų konsultavimo programas, specialius mokymus ir šeimai palankią darbo aplinką, siekiant skatinti moterų atstovavimą ir spręsti struktūrinių kliūčių jų diplomatinei karjerai problemas;

41. imtis visų reikiamų priemonių, kad būtų atkurtas geografinis atstovavimas aukštesnio lygio vadovų lygmeniu ir visuose kituose lygiuose ir pareigose, siekiant didinti pareigūnų ir valstybių narių politinę atsakomybę už EIVT ir ją skatinti, kaip reikalaujama EIVT sprendimo 6 straipsnio 6 ir 8 dalyse;

42. atsižvelgiant į tai, kad pasiektas tikslas, jog trečdalią darbuotojų sudarytų valstybių narių personalas, užtikrinti, kad nacionalinių ministerijų darbuotojai nebūtų sutelkti vadovų lygmenyje sudarant karjeros galimybes visiems, ir šiuo metu dėmesį sutelkti į naujų ES pareigūnų įdarbinimą nuolatinėse pareigose; atsižvelgiant į tai taip pat ištirti nacionalinių diplomatų, dirbančių EIVT, galimybes pretenduoti į nuolatinės pareigos tarnyboje;

43. siekiant plėtoti tikrą Europos diplomatinio vieningumo dvasią ir užtikrinti, kad tarnyba tarnautų tik bendriems Europos Sąjungos interesams, priešintis visiems valstybių narių mėginimams įsiterpti į EIVT personalo įdarbinimo procesą; šiuo metu, kai pasibaigė pereinamasis laikotarpis, užtikrinti, kad EIVT galėtų parengti savo nepriklausomą įdarbinimo procedūrą, pagal kurią atvirose konkursuose galėtų dalyvauti taip pat visų ES institucijų pareigūnai ir išorės kandidatai;

44. atsižvelgiant į ypatingą Europos Parlamento vaidmenį apibrėžiant bendros užsienio ir saugumo politikos tikslus ir pagrindinius prioritetus, Parlamento kaip biudžeto valdymo institucijos kompetenciją, jo vaidmenį vykdančią politinę užsienio politikos priežiūrą bei į jo parlamentinių išorės santykių praktiką, apsvarstyti galimybę Europos Parlamento pareigūnams nuo 2013 m. liepos 1 d. tomis pačiomis sąlygomis, kurios taikomos Tarybos ir Komisijos pareigūnams, teikti kandidatūras į pareigas EIVT;

45. užtikrinti, kad EIVT darbuotojų kvalifikacijų derinys būtų tinkamas reaguoti į konfliktus, ypač ugdant įgūdžius tarpininkavimo ir dialogo srityje;

Ilgalaikė perspektyva

46. ragina kito konvento metu į darbotvarkę įtraukti tolesnį BUSP/BSGP ir EIVT vaidmens plėtojimą, įskaitant pavadinimo pakeitimą;

o

o o

47. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir Komisijos pirmininko pavaduotojai, Tarybai, Komisijai ir valstybių narių vyriausybėms ir parlamentams.

P7_TA(2013)0279

Religijos ar tikėjimo laisvės skatinimas ir apsauga

2013 m. birželio 13 d. Europos Parlamento rekomendacija Tarybai dėl ES religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gairių projekto (2013/2082(INI))

(2016/C 065/25)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į pasiūlymą dėl rekomendacijos Tarybai, kuri pateikė Laima Liucija Andrikenė PPE frakcijos vardu dėl ES religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gairių projekto (B7-0164/2013),

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

- atsižvelgdamas į Visuotinę žmogaus teisių deklaraciją ir į JT deklaraciją dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos dėl religijos ar tikėjimo panaikinimo,
 - atsižvelgdamas į Tarptautinį pilietinių ir politinių teisių paktą ir į Jungtinių Tautų Žmogaus teisių komiteto 22 bendrąjį komentarą ⁽¹⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartiją,
 - atsižvelgdamas į 2009 ir 2011 m. Tarybos išvadas dėl netolerancijos, diskriminacijos ir smurto dėl religijos ar tikėjimo ⁽²⁾,
 - atsižvelgdamas į 2012 m. birželio 25 d. Tarybos priimtą ES strateginę programą ir veiksmų planą žmogaus teisių ir demokratijos srityje ⁽³⁾,
 - atsižvelgdamas į 2011 m. gruodžio 12 d. Komisijos bendrą komunikatą Europos Parlamentui ir Tarybai „Žmogaus teisės ir demokratija – svarbiausias ES išorės veiksmų elementas. Veiksmingesnio požiūrio formavimas“ (COM(2011)0886),
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. birželio 13 d. rekomendaciją Tarybai dėl ES specialiojo įgaliotinio žmogaus teisių klausimais ⁽⁴⁾ ir į 2012 m. liepos 25 d. Tarybos sprendimą 2012/440/BUSP, kuriuo skiriamas Europos Sąjungos specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais ⁽⁵⁾,
 - atsižvelgdamas į savo 2012 m. gruodžio 13 d. rezoliuciją dėl ES žmogaus teisių strategijos peržiūros ⁽⁶⁾,
 - atsižvelgdamas į savo rezoliucijas dėl metinių ataskaitų dėl žmogaus teisių ir demokratijos pasaulyje ir Europos Sąjungos politikos šioje srityje ⁽⁷⁾,
 - atsižvelgdamas į Europos Sąjungos sutarties 36 straipsnį,
 - atsižvelgdamas į ES religijos ar tikėjimo laisvės skatinimo ir apsaugos gairių (toliau – Gairės) projektą,
 - atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 121 straipsnio 3 dalį,
 - atsižvelgdamas į Užsienio reikalų komiteto pranešimą (A7-0203/2013),
- A. kadangi pagal Europos Sąjungos sutarties 21 straipsnį demokratija, teisinės valstybės, žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių visuotinio ir nedalomumo, pagarbos žmogaus orumui, lygybės ir solidarumo principai bei Jungtinių Tautų Chartijos ir tarptautinės teisės principų laikymasis yra visų ES išorės veiksmų pagrindiniai principai;
- B. kadangi teisė į religijos ar tikėjimo laisvę, įskaitant teistinius, neteistinius ir ateistinius įsitikinimus, teisę netikėti ir teisę keisti savo religiją ar tikėjimą, yra kiekvieno žmogaus visuotinė žmogaus teisė ir pagrindinė laisvė, susijusi su kitomis žmogaus teisėmis ir pagrindinėmis laisvėmis, kaip įtvirtinta Visuotinės žmogaus teisių deklaracijos 18 straipsnyje;
- C. kadangi Europos Parlamentas kelis kartus ragino priimti plataus užmojo priemonių rinkinį, kuriuo būtų siekiama skatinti teisę į religijos ar tikėjimo laisvę įgyvendinant ES išorės politiką;
- D. kadangi šiuo klausimu Europos Parlamentas palankiai įvertino ES išipareigojimą parengti religijos ar tikėjimo laisvės gaires remiantis ES veiksmų planu žmogaus teisių ir demokratijos srityje ir pabrėžė, kad Europos Parlamentas ir pilietinės visuomenės organizacijos turi dalyvauti rengiant šias Gaires;

⁽¹⁾ 1993 m. rugsėjo 27 d. JT Žmogaus teisių komiteto pagal Tarptautinio pilietinių ir politinių teisių pakto 40 straipsnio 4 dalį priimtas bendrasis komentaras (CCPR/C/21/Rev.1/Add.4).

⁽²⁾ Europos Sąjungos Taryba, 2009 m. lapkričio 24 d. ir 2011 m. vasario 21 d.

⁽³⁾ Europos Sąjungos Taryba, 11855/12.

⁽⁴⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0250.

⁽⁵⁾ OL L 200, 2012 7 27, p. 21.

⁽⁶⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2012)0504.

⁽⁷⁾ Priimti tekstai, P7_TA(2010)0489, P7_TA(2012)0126, P7_TA(2012)0503.

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

- E. kadangi pagal tarptautinės teisės standartus visos valstybės privalo užtikrinti veiksmingą visų savo piliečių ir visų kitų asmenų, esančių jų jurisdikcijoje, apsaugą; kadangi plačiai informuojama, kad kai kuriuose pasaulio regionuose vykdomas asmenų ir jų šeimų, bendruomenių, pamaldų vietų ir institucijų persekiojimas dėl jų priklausymo tam tikrai religinei grupei, įsitikinimų ar bet kokio teisėto viešo savo religijos ar tikėjimo išpažinimo; kadangi visuose pasaulio regionuose, įskaitant Europą ir jos kaimynystėje esančius regionus, vis dar esama diskriminacijos dėl religijos ar tikėjimo ir kadangi tam tikroms religinėms bendruomenėms priklausančias asmenis, įskaitant religines mažumas ar netikinčiuosius, ir toliau negali naudotis savo žmogaus teisėmis ir dėl savo religijos ar tikėjimo nuolat diskriminuojami, suimami ir nuteisiami, o daugelyje šalių kartais dėl to jiems net įvykdoma mirties bausmė;

1. teikia Tarybai šias rekomendacijas:

Priežastys imtis veiksmų

- a) teisės į religijos ar tikėjimo laisvę skatinimas ir su ja susijusių pažeidimų prevencija turi būti ES išorės politikos prioritetas;
- b) daugelyje pasaulio šalių nesiliauja smurtas prieš religinėms bendruomenėms ir mažumoms priklausančius asmenis ar nereliginių įsitikinimų turinčius asmenis, šių asmenų persekiojimas ir diskriminacija; religinės tolerancijos, atvirumo dialogui ir ekumeninio sambūvio trūkumas dažnai lemia politinius neramumus, dėl to griebiamasi smurto ir atsiranda atvirų ginkluotų konfliktų, dėl kurių kyla pavojus žmonių gyvybėms ir kenkiama regionų stabilumui; Europos Sąjunga turėtų aiškiai ir skubiai pasmerkti visų rūšių smurtą ir diskriminaciją ir tai turėtų būti pagrindinis ES politikos religijos ar tikėjimo laisvės srityje elementas; ypatingą dėmesį reikėtų skirti religiją ar tikėjimą pakeitusių asmenų padėčiai, nes daugelyje šalių praktiškai jie dažnai patiria visuomenės spaudimą, bauginimus ar atvirą smurtą;

Tikslas ir taikymo sritis

- c) ES Gairių tikslas ir taikymo sritis turėtų būti šie: skatinti ir apsaugoti religijos ar tikėjimo laisvę trečiojoje šalyje, įtraukti religijos ar tikėjimo laisvę į visus ES išorės veiksmus ir žmogaus teisių politiką, taip pat parengti aiškias gaires, kriterijus, standartus ir praktinius nurodymus, kurie padėtų labiau skatinti religijos ar tikėjimo laisvę organizuojant ES institucijų ir valstybių narių pareigūnų darbą, ir taip padėti užtikrinti didesnę ES išorės santykių nuoseklumą, veiksmingumą ir matomumą;

Apibrėžtys

- d) kadangi nuo to priklausys sėkmingas Gairių įgyvendinimas, šiose Gairėse turėtų būti užtikrintas vartojamų apibrėžčių aiškumas ir tinkama bei visapusiškas teisės į religijos ar tikėjimo laisvę apsauga pagal tarptautinės teisės nuostatas, turint mintyje naudojimąsi ta laisve privačiai ir viešai, taip pat jos individualų, kolektyvinį ir institucinį aspektus, įskaitant teisę tikėti ar netikėti, teisę keisti savo išpažįstamą religiją ar tikėjimą, saviraiškos laisvę, susirinkimų ir asociacijų laisvę, taip pat tėvų teisę auklėti savo vaikus vadovaujantis savo moraliniais įsitikinimais – tiek religiniais, tiek nereliginiais; aiškos apibrėžtys ir visapusiška apsauga taip pat reikalingos tais atvejais, kurie susiję su religinių ir tikėjimų pagrįstų institucijų juridinio asmens statuso pripažinimu, pagarba jų savarankiškumui, teise atsakyti veikti dėl vidinių įsitikinimų, teise į prieglobstį, teise ilsėtis poilsio dienomis, švęsti šventes bei dalyvauti apeigose pagal asmens išpažįstamos religijos ar tikėjimo priesakus, taip pat su pagrindine teise į asmens turto apsaugą;

Veiklos gairės

- e) šios Gairės turėtų būti grindžiamos tarptautine teise ir tarptautinės bendruomenės pripažintomis bei ratifikuotomis sutartimis;

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

Proporcingumas

- f) kaip teigiama šiame Gairių projekte, pagal tarptautinės bendruomenės pripažintus principus negalima apriboti laisvės nebūti verčiamu išpažinti ar pasirinkti religiją ar tikėjimą, taip pat tėvų ir globėjų laisvės užtikrinti religinį ir dorinį auklėjimą; bet kokia kita teisė į religijos ar tikėjimo laisvę apraiška gali būti apribojama tik tiek, „kiek tai yra nustatyta įstatymu ir tik tada, kai tai būtina visuomenės saugumui, tvarkai, žmonių sveikatai ar moralei arba kitų asmenų pagrindinėms teisėms ir laisvėms apsaugoti“⁽¹⁾; kartu šie apribojimai turi būti aiškinami siaurąja prasme, tiesiogiai susiję su kitų asmenų saugomomis teisėmis ir joms proporcingi, be to, privalu užtikrinti tinkamą pusiausvyrą; todėl šiose Gairėse reikėtų pabrėžti proporcingumo kriterijų;

Saviraiškos laisvė

- g) nors religijos ar tikėjimo laisvė ir saviraiškos laisvė yra viena kitą papildančios teisės, tais atvejais, kai šios teisės prieštarauja viena kitai, ES taip pat turėtų turėti mintyje, kad šiuolaikinės žiniasklaidos priemonės gali padėti palaikyti glaudesnius kultūrų ir tikėjimų ryšius; todėl reikia imtis priemonių, kad būtų išvengta tarpkultūrinio smurto kaip atsako į saviraiškos laisvės veiksmus, susijusius su kritika, ypač su pajuoka ar patyčiomis; atsižvelgdama į tai, ES turėtų padėti sumažinti tokią įtampą, pvz., skatindama tarpusavio supratimą ir dialogą, taip pat turėtų vienareikšmiškai pasmerkti bet kokius smurto aktus, kurie buvo įvykdyti reaguojant į tokias kalbas, ir tvirtai prieštarauti bet kokiems mėginimams žodžio laisvę laikyti nusikaltimu, kai kalbama apie religinius klausimus, pvz., šventvagystės įstatymams;

Religijos ar tikėjimo laisvės kolektyvinis aspektas

- h) šiose Gairėse reikėtų pabrėžti, kad kiekvieno asmens teisė vienam ar kartu su kitais asmenimis reikšti religijos ar tikėjimo laisvę yra neatsiejama religijos ar tikėjimo laisvės dalis; ši teisė apima:
- laisvę dalyvauti pamaldose ar rengti susirinkimus religijos ar tikėjimo klausimais ir šiais tikslais steigti ir išlaikyti susitikimų ir religines vietas,
 - laisvę nedalyvauti konkrečioje religinėje veikloje arba renginyje,
 - laisvę steigti ir išlaikyti atitinkamas religines, žiniasklaidos, švietimo, sveikatos priežiūros, socialines, labdaros ar humanitarines institucijas,
 - laisvę prašyti asmenų ir institucijų savo noru skirti finansines ir kitokias aukas ir jas gauti,
 - laisvę mokyti, skirti, rinkti arba pareigų tęstinumo pagrindu paskirti atitinkamus vadovus pagal bet kurios religijos ar tikėjimo reikalavimus ir standartus,
 - laisvę nacionaliniu ir tarptautiniu lygmenimis megzti ir palaikyti ryšius su asmenimis ir bendruomenėmis religijos ir tikėjimo klausimais; be to, šiose Gairėse reikėtų pažymėti, kad teise išpažinti religiją kartu su kitais asmenimis (o tokiais atvejais visada privalu gerbti asmens laisvės) turėtų būti galima naudotis ne tik oficialiai pripažintose pamaldų vietose ir kad ES turėtų pasmerkti bet kokius neteisėtus susirinkimų laisvės apribojimus; šiose Gairėse reikėtų pabrėžti, kad valstybės privalo išlikti neutralios ir nešališkos religinių grupių, taip pat simbolinės ar finansinės paramos atžvilgiu;
- i) mano, kad sekuliarizmas, kuris apibrėžiamas kaip griežtas religinės ir politinės valdžios atskyrimas, reiškia, kad jokia religinė institucija nesikiša į valstybės veikimo sritį ir jokia viešoji institucija nesikiša į religinius reikalus, nebent siekiant užtikrinti saugos ir viešosios tvarkos taisyklių (be kita ko, dėl pagarbos kitų asmenų laisvei) laikymąsi, be to, visiems asmenims – tikintiesiems, agnostikams ir ateistams – užtikrinama vienoda sąžinės laisvė;

⁽¹⁾ JT deklaracijos dėl visų formų netolerancijos ir diskriminacijos dėl religijos ar tikėjimo panaikinimo (A/RES/36/55) 1 straipsnio 3 dalis.

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

Registracijos reikalavimai

- j) ES turėtų imtis veiksmų, kai religinėms ar su tikėjimu susijusioms organizacijoms taikant registracijos reikalavimus nepagrįstai ribojama religijos ar tikėjimo laisvė; registracija neturėtų būti laikoma būtina asmens naudojimosi savo žmogaus teise į religijos ar tikėjimo laisvę sąlyga, nes ši teisė negali priklausyti nuo administracinių ar teisinių reikalavimų; ES turėtų raginti panaikinti visus teisės aktus, pvz., dėl privalomos asmens išpažįstamos religijos registracijos civilinės būklės dokumentuose, jeigu taikant tokius teisės aktus diskriminuojami nereliginiais įsitikinimais besivadovaujantys arba savo religiją ar tikėjimą pakeitę asmenys;

Auklėjimas

- k) kaip nustatyta pagal tarptautiniu mastu pripažintus standartus, vaiko tėvai ar teisėti globėjai gali laisvai užtikrinti, kad jų vaikas būtų auklėjamas vadovaujantis jų moraliniais ir religiniais įsitikinimais, o vaikas neturi būti verčiamas mokytis religijos ar tikėjimo tiesų prieš savo ar savo tėvų ar teisėtų globėjų valią, vaiko interesus laikant pagrindiniu principu; tėvų teisė auklėti savo vaikus vadovaujantis savo religiniais ar nereliginiais įsitikinimais apima jų teisę atmesti bet kokią netinkamą valstybės ar nevalstybinių subjektų kišimąsi į auklėjimo procesą, kai kišimasis prieštarauja jų religiniams ar nereliginiais įsitikinimams; Gairėse reikėtų pabrėžti šiuos religijos ar tikėjimo laisvės aspektus, taip pat užtikrinti valstybinio švietimo pasaulietiškumą, o jei šis principas pažeidžiamas, ES delegacijos turėtų imtis atitinkamų veiksmų;

Šeimos ir socialinės apsaugos teisės aktai

- l) ES turėtų skirti itin daug dėmesio diskriminacijai dėl religijos ar tikėjimo, numatyti trečiųjų šalių šeimos ir socialinės apsaugos teisės aktuose, ypač teisės sudaryti santuoką ir teisės į vaiko globą srityse, tačiau ne tik jose;

Teisė atsisakyti veikti dėl vidinių įsitikinimų

- m) į šias Gaires turėtų būti įtraukta teisė atsisakyti karo tarnybos dėl įsitikinimų, kuri yra teisėto naudojimosi teise į minties, sąžinės ir religijos laisvę išraiška; ES turėtų paraginti valstybes, kuriose įdiegta privalomosios karo tarnybos sistema, sudaryti sąlygas pasirinkti alternatyvią nekarinio ar civilinio pobūdžio tarnybą, kuri būtų naudinga visuomenei, o ne baudžiamojo pobūdžio, taip pat nebausti, įskaitant laisvės atėmimo bausmių skyrimą, asmenų, dėl savo įsitikinimų atsisakančių atlikti karo tarnybą;

Prieglobstis

- n) ES turėtų skatinti trečiąsias šalis priimti dėl savo religijos ar tikėjimo persekiojamus pabėgėlius ir jiems užtikrinti su prieglobsčiu susijusią apsaugą, ypač tais atvejais, kai pabėgėliams gresia mirtis ar smurtas; ES valstybės narės turėtų labiau stengtis priimti dėl savo religijos ar tikėjimo persekiojamus pabėgėlius;

Parama pilietinei visuomenei ir bendradarbiavimas su ja

- o) parama įvairioms pilietinės visuomenės organizacijoms, įskaitant žmogaus teisių organizacijas ir religines bei tikėjimo grindžiamas grupes, ir bendradarbiavimas su jomis rengiant ir įgyvendinant šias Gaires bus itin svarbūs veiksniai skatinant ir saugant religijos ar tikėjimo laisvę, todėl ES delegacijų žmogaus teisių nacionaliniai centrai turėtų nuolat palaikyti ryšius su šiomis organizacijomis, kad atitinkamose šalyse būtų galima kuo greičiau nustatyti galimas problemas, kylančias religijos ar tikėjimo laisvės srityje;

Stebėseną ir vertinimą

- p) Europos išorės veiksmų tarnyba, vadovaujama Sąjungos vyriausiojo įgaliotinio užsienio reikalams ir saugumo politikai, turėtų užtikrinti tinkamą ir nuolatinę pasaulinės padėties religijos ar tikėjimo laisvės srityje stebėseną ir vertinimą, o ES metinėje ataskaitoje dėl žmogaus teisių padėties pasaulyje šiam klausimui ir toliau reikėtų skirti skyrių, taip pat teikti rekomendacijas, ką reikėtų patobulinti; padėties religijos ar tikėjimo laisvės srityje stebėseną tarp kitų žmogaus teisių ir pagrindinių laisvių turėtų būti vienas iš svarbiausių klausimų palaikant ES santykius su trečiosiomis šalimis, ypač

2013 m. birželio 13 d., ketvirtadienis

įgyvendinant Europos kaimynystės politiką; tai turėtų atispindėti visuose susitarimuose, taip pat peržiūrų ir ataskaitų dokumentuose; vykdydamas bet kokią savo veiklą, ES specialusis įgaliotinis žmogaus teisių klausimais itin daug dėmesio turėtų skirti klausimams, susijusiems su religijos ar tikėjimo laisvės skatinimu ir apsauga, taip pat jis turėtų būti vienas iš akivaizdžių šios laisvės skatintojų palaikant ES išorės santykius; be to, minėtas įgaliotinis turėtų palaikyti ryšius su Europos Parlamentu ir atitinkamais Parlamento komitetais, jei nagrinėjami susirūpinimą keliančių sričių ir pasiektos pažangos klausimai, taip pat bendradarbiauti su atitinkamomis nevyriausybinėmis organizacijomis;

q) reikėtų priimti ES Gairių stebėsenos, vertinimo ir palaikymo priemonių rinkinį; siekiant geriau atspindėti prioritetines veiksmų sritis, kurios nurodytos Gairėse, aplinkraštyje didžiausias dėmesys turėtų būti skiriamas veiklos priemonėms ir, *inter alia*:

- pateikiamas išsamus padėties analizės kontrolinis sąrašas siekiant stebėti ir sekti padėtį, susijusią su teise į religijos ar tikėjimo laisvę atitinkamoje šalyje, kad būtų galima nustatyti pažangą arba padėties pablogėjimą,
- reikalaujama, kad ES misijų vadovai reguliariai teiktų ataskaitas religijos ar tikėjimo laisvės padėties tema, pateikdami jose išsamų padėties vertinimą, taip pat religijos ar tikėjimo laisvės pažeidimų ir represijų, taikomų šios laisvės gynėjams ar kitiems asmenims, tema, nurodydami konkrečius akivaizdaus teisės į religijos ar tikėjimo laisvę pažeidimų atvejus; šios ES misijų vadovų teikiamos ataskaitos turėtų būti kuo labiau standartizuotos, kad būtų galima jas palyginti,
- pabrėžiami konkretūs veiksmai tarptautiniuose forumuose arba vykdam vystomąjį bendradarbiavimą, kurie labai prisidėjo prie religijos ar tikėjimo laisvės apsaugos ir skatinimo, įskaitant sėkmingą konkrečių problemų, susijusių su (asmenų, grupių, mažumų, institucijų) diskriminacija ar persekiojimu dėl religijos ar įsitikinimų, sprendimą,
- primenama, kad parama, teikiama diskriminacijos ar persekiojimo dėl religijos ar įsitikinimų aukoms, gali būti įvairi, įskaitant šių aukų pakvietimą į ES institucijas liudyti apie savo padėtį;

priemonių rinkinį (aplinkrašty) reikėtų rengti konsultuojantis su suinteresuotosiomis šalimis ir parengti iki 2013 m. pabaigos;

Išorės finansinių priemonių naudojimas

r) ES išorės finansinės priemonės turėtų būti naudojamos ir kaip paskata, ir kaip atgrasomoji priemonė (lėšų įšaldymas) tam tikroje šalyje užtikrinant religijos ar tikėjimo laisvę, nes ši laisvė yra neatsiejama bendros žmogaus teisių padėties vertinimo šalyje dalis; jei labai pablogėja žmogaus teisių padėtis, be kita ko, religijos ar tikėjimo laisvės srityje, ES turėtų taikyti į savo išorės susitarimus su atitinkama šalimi įtrauktas nuostatas dėl žmogaus teisių; ES išorės susitarimų nuostatos dėl žmogaus teisių turi būti teisiškai privalomos ir sistemingai įtraukiamos į visus ES susitarimus, sudaromus su trečiosiomis šalimis;

ES veiksmai daugiašaliuose forumuose

s) siekdama skatinti ir saugoti religijos ar tikėjimo laisvę, ES turėtų toliau įgyvendinti savo iniciatyvas įvairiuose daugiašaliuose forumuose; atitinkamais atvejais ir paprašyta ES turėtų padėti trečiosioms šalims rengti teisės aktus, kuriais skatinama ir saugoma religijos ar tikėjimo laisvė;

Vertinimas

t) pagal Europos Sąjungos sutarties 36 straipsnį Europos Parlamentas turėtų dalyvauti vertinant Gairių įgyvendinimą, o šį vertinimą reikėtų atlikti ne vėliau kaip po trejų metų nuo Gairių įsigaliojimo; minėtas vertinimas turėtų būti grindžiamas ES atsako į konkrečius atvejus, susijusius su religijos ar tikėjimo laisvės pažeidimais trečiosiose šalyse, analize; Europos Parlamentas turėtų būti nuolat informuojamas apie nerimą keliančias sritis ar pokyčius, apie kuriuos pranešė ES delegacijos; jo atitinkami komitetai turi gauti išsamią informaciją;

2. paveda Pirmininkui perduoti šią rekomendaciją Tarybai, Sąjungos vyriausiajai įgaliotinei užsienio reikalams ir saugumo politikai ir susipažinti – Komisijai.